

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2435/2024
03.10.2024. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Никола Ромчевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства одбране, Војномедицинске академије, са седиштем у Београду, кога заступа Војно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1461/24 од 03.04.2024. године, у седници већа одржаној 03.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1461/24 од 03.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1461/24 од 03.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 7610/21 од 23.11.2023. године, ставом првим и другим изреке дозвољено је преиначење тужбе, па је обавезана тужена да тужиљи, на име разлике између исплаћене накнаде основне зараде и припадајуће минималне зараде у Републици Србији и разлике по основу обрачунатог и исплаћеног увећања плате од 20% због посебних услова службе у Војсци Србије, на име минулог рада, рада у дане државног празника, као и прековременог рада, за период од 01.12.2019. године до 30.04.2023. године, исплати укупан износ од 131.980,61 динар, у појединачним месечним износима наведеним у изреци са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужени да у корист тужиље уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање – Филијала Београд, доприносе за обавезно здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање – Филијала Београд, као и доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање – Филијала Београд, а на новчане износе из става другог изреке. Ставом четвртим и петим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка, а тужиља ослобођена обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1461/24 од 03.04.2024. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у

Београду П1 7610/21 од 23.11.2023. године у ставовима другом, трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23- други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из цитиране одредбе закона за одлучивање о посебној ревизији тужене, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву. Образложења побијаних пресуда не одступају од судске праксе по питању права запослених на исплату минималне зараде и других примања из радног односа обрачунатих на минималну зарада, у чињеничној и правној ситуацији као што је конкретна у којој обрачун и исплату зараде и других новчаних потраживања из радног односа, послодавац врши на основу која је нижа од прописане минималне зараде у Републици Србији. Стога не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана у циљу уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 07.12.2021. године, ради исплате, а вредност предмета спора побијаног дела износи 130.980,61 динара.

Како побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић